

(05.09.1991.g.) nije imao saznanja o tom raspolaganju Jugoexporta Beograd. (str.14, alineja 2. i narečito 3.) (ovdje na stranu stavljamo pogrešnu ocjenu Suda da tada 5.9.91. tuženik nije stekao vlasništvo)

4. Opreza radi, revident ukazuje na nužnost zauzimanja jedinstvenog pravnog stava i u nekoliko drugih materijalno-pravnih pitanja koja su se pojavila u ovoj pravnoj stvari :

- nevaljanost samog "ugovora o zamjeni nepokretnosti" jer je u ugovoru kao vlasnik prostora u Zagrebu navedena druga pravna osoba od one koja je upisana bila u zemlji.knjizi (Sud u pobijanoj presudi o tome nije rekao ni riječi).

- nevaljanost tog istog ugovora jer ga je na srbijanskoj strani potpisala neovlaštena osoba (razlozi Suda o opravdavanju potpisa su neutemeljeni na zakonu)

- nevaljanost na strani slovenske strane (MEBLA) jer je u "ugovoru o zamjeni nepokretnosti" navedena sasvim druga pravna osoba od one koja je bila upisana kao vlasnik "nepokretnosti u Srbiji,Beograd.

- nevaljanost famozne suglasnosti Ministarstva pravosuda i uprave RH od 27.09.1991.g. jer, osim što ju je potpisao neki neutvrđeni i neovlašteni veleizdajnik u vrijeme najjačih napada četničke beogradske Srbije na Republiku Hrvatsku, ta suglasnost je data više od dvadeset dana nakon što je tuženik stekao vlasništvo sporne nekretnine temeljem zakona, pa je tako tom veleizdajniku posao propao i za nadati se je da je morao vratiti novce koje za svoj posao bio dobio, a ako nije novce vratio, za nadati se je da su ga naručitelji posla likvidirali, na našu opću korist i korist Republike Hrvatske.

5. Zbog svega rečenoga, revident predlažežalitelji predlaže da revizijski sud ovu reviziju u cijelosti uvaži i pobijanu presudu u cijelosti preinači na način da odbije tužbene zahtjeve tužitelja uz dosudu cijelog parničnog troška tuženiku uz dodatnu dosudu troška ove revizije u iznosu od 3.800,00 kuna,

Za žalbom
DUBRAVKO BULJAN
Z A G R E B - Šerolina 8

ref 16
22.5.
CEVENI

Odvjetnik DUBRAVKO BULJAN

Zagreb Šenoina 8

Zagreb, 14.05.2015.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Z A G R E B

Na broj : Ps – 334/12

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
11 PRIMLJENO		
neposr. poštom	25-05-2015	obično prepor.
u 4	prim.	pril.
pristojba		kn

22.05.15.

Tužitelj : MEBLO HOLDING d.o.o. , Republika Slovenija

Tuženik: DOMET d.d. Zagreb, Vlačka 77, zastupa ga :

**ODVJETNIK
DUBRAVKO BULJAN
Z A G R E B – Šenoina 8**

REVIZIJA

3 x
punomoć u spisu

prema čl.382.st.2.ZPP
tuženika protiv presude
ŽS Zagreb Gž-1434/14

1. U ovoj pravnoj stvari Županijski sud u Zagrebu odbio je žalbu ovdje revidenta i potvrdio presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ps-334/12 i donesena je presuda kojom je Sud u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

2. Protiv te presude revident ulaže ovu reviziju temeljem članka 382.stavak 2. (izvanredna revizija) jer je odluka o ovoj reviziji

važna za osiguranje jedinstvene primjene materijalnog prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Oba Suda pravilno su odlučila da se na ovaj pravni odnos ima primijeniti odredbe **Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima** (NN 53/91,91/92) o stjecanju vlasništva temeljem zakona.

Naime, Sudovi su pravilno odlučili da se na ovu pravnu stvar ima primijeniti zakon koji je vrijedio u vrijeme nastanka činjenica važnih za ovu pravnu stvar, a to je **Zakon o osnovnim vlasničkopравnim odnosima** (preciznije: članka 20. Zakona). Drugostupanjski sud je u svojoj presudi u svemu pogrešno nezakonito prihvatio stav prvostupanjskog suda u vezi stjecanja **vlasništva temeljem zakona, gdje je zauzet stav da se stjecanje vlasništva temeljem Uredbe Vlade RH sa zakonskom snagom nema smatrati stjecanjem vlasništva temeljem zakona..**

Takav stav oba Suda, a naročito drugostupanjskog, u protimbi je i sa stavom Vrhovnog suda RH u više njegovih odluka, kao na primjer u **odluci VSH-RevT-11/07**, gdje je iznesen nedvosmislen stav da u ovakvim pravnim slučajevima pravna osoba u statusu ovdje revdienta stječa vlasništvo nad nekretninom unesenom u svoj popis imovine onim danom kad je upisana u Sudski registar, a sva prava bivših nositelja prestaju tim danom postojati.

Zbog toga je nužno da Vrhovni sud RH prihvaćajući ovu reviziju revidenta zauzme stav i donese odluku koja će osigurati jedinstvenu primjenu materijalnog prava (odredbi bivšeg Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima – članka 20.)

Još jednom se ponavlja:

a) prvostupanjski Sud na str.15. alineja 1. i 2. pogrešno tvrdi da: **“...revident nije stekao vlasništvo temeljem zakona (odnosno Uredbe sa zakonskom snagom) jer da “po stavu ovog Suda niti sama Uredbva o zabrani raspolaganja i prijenosu sredstava određenih pravnih osoba na teritoriju RH ne može predstavljati takvu pravnu normu da bi se ospunjenjem pretpostavki koje su njome propisane moglo stjecati pravo vlasništva na nekretninama u društvenom vlasništvu.”**

Drugostupanjski sud ovu tvrdnju prvostupanjskog suda potvrđuje vrlo nerazumljivim obrazloženjem (koje ništa ne obrazlaže) na strani 3. alineja 4. pobijane odluke.

4. Temeljeći svoju odluku na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, drugostupanjski sud (slijedeći pogrešno tumačenje prvostupanjskog suda) donio je pogrešnu odluku (kao I prvostupanjski sud) kojom je potvrdio presudu kojom tužbeni zahtjev usvaja, umjesto da ga u cijelosti odbije.

5. U nastavku će revident pojasniti svoje navode na način :

Revident je tijekom cijelog postupka tvrdio da je on **vlasništvo stekao TEMELJEM ZAKONA, nakon što je ispunio sve zakonske pretpostavke za takvo – zakonsko- stjecanje.**

OSNOVA za stjecanje vlasništva je Uredba Vlade RH (sa zakonskom snagom)- NN 44/91 od 30.kolovoza 1991.g. i 52/91 od 03.10.1991.g.

Po ispunjenju svih **pretpostavki** za takvo zakonsko stjecanje- gdje je **posljednja pretpostavka** bila Rješenje Okružnog privrednog suda u Zagrebu Fi-12518/19 od **05.09.1991., TUŽENIK JE STEKAO VLASNIŠTVO PREDMETNE NEKRETNINE I TO TEMELJEM ZAKONA (čl.20. ZV).**

Dakle, tuženik je 05.09.1991.g. stekao vlasništvo, a za stjecanje vlasništva nije mu trebao upis u zemljišnu knjigu. Taj upis je on po zakonu mogao ali nije morao zatražiti, jer mu za stjecanje vlasništva, temeljem tada važećih odredbi Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima, taj upis nije bio potreban, jer je vlasništvo STEKAO TEMELJEM ZAKONA.

Tako je uostalom i ZK odjel Općinskog suda Zagrebu izvršio upis vlasništva tuženika nad spornom nekretninom- **temeljem Uredbe Vlade RH- vidjeti Povijesni izvadak-nalazi se u spisu**

Ovdje se žalbeni sud upućuje na Komentar Zakona o vlasništvu prof.dra Gavelle 2.1. (str.364-365 udžbenika STVARNO PRAVO izd Informator, 1998.g.) gdje je ta **notorna činjenica o tome da za stjecanje vlasništva temeljem zakona nije potreban upis u zemljišnu knjigu, još jednom sa najvišeg mjesta pravne znanosti i prakse, potvrđena. Kao i činjenica da se vlasništvo temeljem**

zakona stječe po samom zakonu, ispunjenjem posljednje zakonski tražene pretpostavke.

Dakle, prvostupanjski sud u bitnome griješi kada na str. 15. alineja 2. kaže:

“Naime, po stavu ovoga Suda, niti sama Uredba o zabrani raspolaganja i prijenosa sredstava odedenih pravnih osoba na teritoriju RH ne može predstavljati takvu pravnu normu da bi se ispunjenjem pretpostavki koje su njome propisane, moglo stjecati pravo vlasništva na nekretninama u društvenom vlasništvu”

Ovo je bitna pogrešna procjena Suda.

Otkuda to Sudu ? Pa Zakon je sasvim jasan. Jasne su i odredbe citirane Uredbe sa zakonskom snagom. Pa i Zk.odjel je proveo upis u zemljišnu knjigu na ime tuženika upravo slijedom zakona i te Uredbe (vidjeti povijesni izvadak – u spisu) . Da se nije radilo o zahtjevu za upis po osnovi stjecanja vlasništva TEMELJEM ZAKONA, Zk.odjel ne bi niti proveo takav upis. Tu nije bilo nikakvog upisa temeljem neke “odluke državnog organa” ili sl.

I na kraju, očito je da se ovdje radilo o upisu u zemljišnu knjigu koji sam po sebi ne predstavlja osnovu za stjecanje vlasništva, nego samo deklarira postignuto stjecanje vlasništva.

Uostalom, tako je riješio i Vrhovni sud RH u više svojih odluka, od kojih žalitelj spominje onu pod brojem **VSH-RevT-11/07**, gdje je iznesen nedvosmislen pravni stav da u ovakvim pravnim slučajevima pravna osoba u statusu ovdje tuženika, stječe vlasništvo nad nekretninom unesenom u svoj popis imovine onim danom kada je upisana u Sudski registar (ovdje je to 05.09.91.g.), a sva prava bivših nositelja prestaju tim danom postojati.

Dakle, ako je vlasništvo tuženik stekao **dana 05.09.1991.godine**-danom kada je doneseno Rješenje Okružnog privrednog suda o osnivanju poduzeća, u kojem je u imovinu uključena sporna nekretnina i time Uostalom, tako je riješio i Vrhovni sud RH u više svojih odluka, od kojih žalitelj spominje onu pod brojem **VSH-RevT-11/07**, gdje je iznesen nedvosmislen pravni stav da u ovakvim pravnim slučajevima pravna osoba u statusu ovdje tuženika, stječe vlasništvo nad nekretninom unesenom u svoj popis imovine onim danom kada je upisana u Sudski registar